

Isus a zis : „Eu sunt lumina lumii.“

Revista oficială a Comunității Bisericești Baptiste Române Oradea

Redacția:
Oradea, Str. S. Bărnufiu
No. 27.

Redactor responsabil:
BALC PETRU

Abonamentul
pe an Lei 25'—

In largul Mării

*Colo pe 'ntinsul mării, de valuri sbuciumată,
Cu pânzele întinse, sub cerul întunecat
O barcă se zărește de fulgere luminată
Cătându-și scăpare spre țărmul depărtat.*

*E noapte 'ntunecoasă, și-i groaznică furtună
Ce urlă furioasă și șueră'n catarg;
Natura e'n răscoală, fulgeră și tună
Iar valuri uriașe, se'naltă și se sparg.*

*Dela mal se'n dreaptă o lumină ce nălucă li-se părea
Pe vâșlași cu dulci cuvinte, inceptu ai mângâria
Pe valuri Elle ceartă și marea răsvrătită la al Său cuvânt
Din sbuciume deșerte s'astâmpără 'ntrun minut*

*Așa furtuna lumii ce se'n dreaptă spre om
In luptă o învințe privind la al său Domn
Când vede 'n zarea vieți ca țintă-i pe Christos,
Lumină ne sfârșită pe cerul întunecos*

I. FRÂNCU.

Ce înseamnă spălarea picioarelor?

Apoi a turnat apă într'un lighean și a început să spele picioarele ucenicilor, să le ștergă cu ștergarul cu care era încins. (Ioan 13. vers. 5.)

Despre spălarea picioarelor ni se vorbește mai pe larg în capitolul 13 din Evanghelia după Ioan. Ea arată în chip lămurit, lucrarea lui Isus Christos, stăpânul nostru, ca mijlocitor ceresc pentru ai lui, cari tot mai trăesc într'o lume necurată. Mulți creștini văd în spălarea picioarelor numai o dovadă de smerenia Domnului și Mântuitorului nostru pe care trebuie s'o avem și noi la fel. Dar în această spălare a picioarelor se află mult mai mult ca o simplă pildă de smerenie. Tocmai deaceia El spune lui Petru:

„Ce fac Eu, tu nu pricepi acum, dar vei pricepe după aceea“
(vers. 7.)

„Dacă nu te spăl Eu, nu vei avea parte de Mine“ (vers. 8.)

Că Domnul lucra aci din adâncă smerenie făcând slujbă de rob, a văzut Petru numai decât nu „după aceea“ și tocmai deaceia nu voia să-L lase să-i spele picioarele. Dar atunci Petru n'avea parte de Domnul!

Cum se înțelege aceasta ?

Apostolul Petru era mântuit, căci doar se văzuse ca un păcătos pierdut înaintea Domnului (Luca 5, 8.) El găsește apoi în Isus, Fiul lui Dumnezeu viață vecinică (Ioan 6, 63, 68 și 69.) Dar Petru, ca cea mai mare

parte dintre cei de curând întorși la Isus se mai iubea pe sine însuși astfel că avea și o mare încredere în el însuși. Domnul știa dinainte ce-i cu Petru, și se ruga pentru el. Dar nu se ruga ca Petru să nu „fie cerunt“, — căci căderea cea dureroasă era din nenorocire, de mare nevoie pentru apostolul Petru — ci ca prin aceasta cernere să se biruiască pe el însuși.

Căci iată ce zice Domnul „Simioane, Simioane, satana v'a cerut să va cerne ca grâul. Dar Eu M'am rugat pentru tine ca să nu se piardă credința ta; și după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să întărești pe frații tăi“. (Luca 25, 31—34.)

Domnul dă de veste numaidecât lui Petru, cât de greu are să cadă. Dar degeaba, Petru dormea tocmai când trebuia să „vegheze și să se roage“. (Luca 22, 39—46.) Și după aceea Petru s'a lepădat de 3 ori de Domnul lui atât de iubit. (Luca 22, 54—62.)

Ce dureros! Nu trebuia să se nască Petru iar din nou? Nu! Spălarea picioarelor ne arată lămurit că „Deoarece iubea pe ai Săi, cari erau în lume a pus vârf dragostei Lui pentru ei“. Când Domnul s'a apucat de spălarea picioarelor ucenicilor, era oarecum înapoia crucii; adică lucrarea de împăcare o privea ca împlinită și El se vedea cel care părăsise lumea, în care trebuiau să rămână ai săi. Deaceia în aceiași noapte, zicea lui

Dumnezeu, Tatăl Său „Am sfârșit lucrarea pe care Mi-ai dat-o s'o fac...”
Eu nu mai sunt în lume, iar ei sunt în lume. (Ioan 17, 4—11.)

Tot ce a făcut Domnul, la spălarea picioarelor ucenicilor Lui în noaptea aceia și rugăciunea rostită de Domnul pentru ai Săi față de Tatăl, sunt atâtea dovezi de slujba de azi a Domnului Isus în cer pentru poporul lui care trăește aici pe pământ în mijlocul unei lumi necurate și vrășmașe. Cei răscumpărați și împăcați cu Dumnezeu, prin sângele Lui sunt martori vii ai acestor dovezi de slujbă pe care o împlinește El, sus în casa Tatălui ceresc. Pentru ce? Domnul spune: Pentru ca să aibă în ei bucuria mea deplină. (Ioan 18, 13.)

Astfel în Petru care a căzut așa de mult după mântuirea lui, Domnul ne arată cum se face înodarea legăturii cu Dumnezeu a unui credincios, care a căzut după ce a fost mântuit.

Madar Alexandru.

Profesorul Einstein despre Creștinism.

Profesorul Einstein marele matematician și astronom fu odată întrebat de un corespondent al ziarului „Saturday Evening Post” ce părere ar avea dânsul despre Isus. Convorbirea începu cu întrebarea: În ce măsură sunteți D-voastră influențat de Creștinism. Profesorul Einstein răspunse: „Ca copil eram instruit atât în Biblie ca și în Talmud. Eu sunt un evreu, dar chipul Nazarițeanului mort pe cruce m'a influențat

adânc”. „Ați citit cartea lui Emil Ludwig asupra lui Isus Christos?”

Savantul răspunse: „Isus Christos al lui Emil Ludwig este prea superficial. Isus este uriaș pentru răscôcirile oamenilor, cari sunt numai meserii ai expresiei”. Va să zică credeți în existența historică a lui Isus? „Fără îndoială! Nimeni nu poate ceti Evangheliile fără ca să fie patruns de existența adevărată a lui Isus Christos. Convorbirea se îndreaptă asupra vechiului Testament și se termină cu vorbele savantului, care spune: „Nimeni nu poate să tăgăduiască că Isus Christos n'a trăiat și ca cuvintele Lui erau foarte frumoase. Chiar dacă s'au exprimat alții asemănător, ca El, nu s'a exprimat nici unul cu o putere dumnezească ca Isus Christos.

Hans Abele.

O școală superioară de Rabini

O astfel de școală fu deschisă în Lublin-Polonia. Ridicarea ei necesita suma considerabilă de 100.000 dolari (16,700.000 lei). Evreii din toate țările voiau să intre în aceasta școală. Pentru a fi cu băgare de seamă la alegerea candidaților s'au pus cereri foarte serioase. Ca să fi primit ca auditor trebuiau să fi pătruns în întregime 400 de pagini din Talmud cu toate comentarele asupra acestui text.

Din 500 de Candidați au fost admiși numai 120 ca elevi, iar restul ca auditori, dacă posedau cunoștințele cerute. După primirea candidaților avea loc o serbare la care au luat parte vreo 120.000 de oameni. Dumulte petreceri școala fu pusă sub conducerea marelui Rabin Meier Șapira din acărui inițiativă se clădise această școală, care este unică în felul ei din Europa..

Hans Abele.

Știri diverse.

Dumnezeu ascultă rugăciuni. Intr'o localitate din Franța locuia o familie cu 5 copii. Această familie ducea o viață foarte nevoioasă de oarece părintele casei se dădea cu totul beției și venea deseori beat acasă bătându-și soția și copii. Această purtare a părintelui merse câteva timp până ce într'una din zile fu dat afară din fabrica în al cărei serviciu se afla. Sărăcia creștea din ce în ce așa, că și mama trebuia să contribuie cu munca ei pentru ca să întrețină casa. Soarta reavitoare făcu ca într'o bună zi ca mama să cadă bolnavă la pat. Boală se agrava din zi în zi până ce tata se sfătui să cheme un doctor.

Aceasta constată că boala este foarte serioasă, și că trebuie să facă cât mai repede ceva pentru ca să scape pe biata femeie dela o moarte sigură. El dădu o rețetă care trebuia să fie făcută imediat, pentru ca să ușureze durerile bieteii mame. Tata își scoase ultimul bani din buzunar și trimise pe fetița cea mai mare la farmacie. Aci farmacistul o puse să șează pe un scaun până ce va termina cu prepararea medicamentului. După un jum. ceas rețeta era făcută, și fetița putu să plece la mama ei bolnavă. După cât'va timp farmacistul uitându-se încă o dată pe rețeta adusă de fetița cea mică, constată că în loc de un flacon de praf contra frigurilor, dădu-se cea mai tare otravă pe care o avea în laboratorul său. Ce era de făcut? O singură scăpare

mai exista: „Rugăciunea“. El îngenunchie pe loc și se rugă lui Dumnezeu ca să-l asculte în aceste clipe căci dacă va muri femeia aceea el va fi dat în judecată. După ce se ridică din rugăciune, care era o adevărată luptă între Dumnezeu și bietul om, ușa farmaciei se deschide și fetița cea mică intră foarte tristă în laboratorul farmacistului. Ce se întâmplase? Deoarece vroia să ajungă cât mai repede acasă o lua la fugă iar pe drum scăpase sticla din mâna care se sparse în mii de bucăți. Când auzi farmacistul întâmplarea ridică copilul pe brațele sale și-l sărută. În scurt timp doctoria era gata și el însuși merse cu copilul acasă, mulțumind lui Dumnezeu de bunătatea care a arătat-o față de el. Rugăciunile adresate lui Dumnezeu, de suflete cari cred în ajutorul Lui sunt ascultate de Dânsul. *Hans Abele.*

Circulară

Luând la cunoștință că unii preținși muzicanți necunosători în materie îndeamnă bisericile noastre a comanda fanfare. Noi atragem atențiunea bisericilor noastre ca să nu să lase duse în eroare ci să se adreseze „Biroului Comunității“ de unde vom trimete pe fr. Illeș din Gurbediu specialist și cunoscător în materie, care se pricepe la alegerea instrumentelor respective.

Balc Petru
președ. comunității.

Citiți Lumina!
